

er givet, at Brændevin foraarstager Staten en Mængde Udgifter af forskjellig Art, og paa Grund deraf taler Billighed for, at man saa ogsaa bebyrder Brændevinskonsumen med en stor Skat. Det er jo bekendt nok, hvorledes Alkoholismen bidrager til at fylde vore Sindspsygeanstalter, hvorledes vore Hospitaler fylbes med Patienter, der lide af Brændevinsyge af forskjellig Art, hvorledes Familier komme paa Fattighusene paa Grund af Forsørgerens Udelæggelse ved Drik, hvorledes Ulykkestilfælde opstaa paa Grund af hel eller delvis Druffenskab og foraarstager Udgifter for Staten, hvorledes Udsaaftættelse kan tilregnes overdreven Nydelse af Brændevin. Men Virkningerne ere ikke alene direkte, de ere ogsaa indirekte. Det er saaledes bekendt nok, at en Mand, som ellers er af en stikkelig og medgjørlig Karakter, ved Nydelsen af Brændevin forandrer Karakter, bliver ondstabsfuld og faar forbyrderse Tendenser. Det er jo endvidere bekendt, at mange Forbrydelser aldrig vilde være komne til Udførelse, naar ikke vedkommende Forbryder ved Hjælp af Brændevin havde strammet sin Courage op til at kunne begaa Forbrydelsen. Men hvorfor skal man være saa narsom med Beskatningen af Brændevin ligeoverfor den arbejdende Befolkning? Den Arbejder, som ikke bruger Brændevin i større Maal, end hvad der kan siges at være gavnligt, vil ikke træffes haardt selv af en meget høj Brændevinskat, det er kun den, der bruger Brændevin til Overmaal, der vil komme til at betale en høj Afgift paa Brændevin, det vil sige: i en større samlet Sum. Det er blevet omtalt her under denne Forhandling af det ærede Medlem for Frederiksberg (Schlegel), at Livsformøndenernes Forbyrdelse i Reglen medfører Arbejdslønnens Forbyrdelse; hvis nu dette forhold sig saa — jeg skal herved bekræfte eller bestride denne Theori. — vil Arbejdslønnen jo forhøjes med et Beløb, som tilsvarende det Beløb, hvorved Brændevin forbyrdes for Arbejdsmanden, forsaavidt Brændevin virkelig kan siges at udgjøre en Livsformønden. Det vil altsaa i saa Tilfælde slet ikke falde Arbejdsmanden til Byrde. Det forekommer mig, at naar Opkrævningen af Brændevinskatten medfører saa store Udgifter, som den vil gjøre, og naar den medfører saa megen pinlig Kontrol saavel for Toldvæsenet, som skal kontrollere det, som for dem, der skulle kontrolleres af Toldvæsenet, maa man ialtfald kunne troste sig med, at Staten faar en klækkelig Indtægt af Brændevinslivsformønden. Jeg vil derfor tillade mig at anbefale det høje Thing, at det, om det end ikke finder det forsvareligt strax at gaa til en saa høj Afgift som den af mig antydede, dog vil finde sig foranlediget til at gaa et betydeligt Skridt videre, end den hieitærede Minister ialtfald har troet det rigtigt under den foreliggende politiske Situation.

Mourier-Petersen: Jeg vil ligesom den ærede Taler strax udtale, at naar jeg har begjæret Ordet, er det ikke min Hensigt at tale om, hvilken Art Beskatning der er den rigtigste og hensigtsmæssigste, og heller ikke om Kontrolens Beskaffenhed, da det ogsaa er et Spørgsmaal, hvorom jeg ikke har tilstrækkelig Kundskab. Grunden, hvorfor jeg har begjæret Ordet, er for at fremkomme med nogle Ytringer angaaende Forhøielsen af denne Afgift, og navnlig er jeg bleven yderligere foranlediget dertil ved Udtalelser, der allerede ved den forrige Sags Behandling ere faldne, og som ogsaa den sidste ærede Taler nu fremkom med, om en høiere Beskatning af Brændevin end den, hvorom der er Tale i det fremlagte Lovforslag. Det kan jo ikke overses, at den Lov staar i en meget nøie Forbindelse med den Lov, som vi have havt til Behandling i de foregaaende Dage, og da jeg med Hensyn til den foregaaende Lov staar paa det samme Standpunkt som Regjeringen og ganske deler de Anskuelser angaaende denne Sag, som i det første Møde bleve udtalte af den ærede 1ste Landsathingsmand for 2den Kreds (Haffner), er det ogsaa en Selvfølge, at jeg er fast bestemt paa at holde paa det fremlagte Lovforslags Hovedprincip, nemlig Kompensation. Jeg maa derfor anse det for rigtigt, at der søges et Vederlag for de Nedsettelses, der fremkomme paa enkelte Poster i Toldloven, og at man søger at finde den andre Steder, og jeg kan da ikke Andet end fuldstændig slutte mig til den Forhøielse, som vil fremgaa af nærværende Lovforslag, saameget mere, som den Forhøielse, hvorom der her er Tale, jo egentlig nærmest er en Følge af en mere rationel Beskatningsmaade. Saaledes stiller det sig idetmindste for mig, efter hvad der er fremkommet i denne Sag, og efter hvad jeg har gjort mig bekendt med af selve Lovforslaget. Det kan jo være muligt, at jeg senere kan blive overbevist om, at dette ikke er Tilfældet, men i Diebliffet er jeg ikke bleven rokket i den Formening, at det er rigtigt at indføre en anden Norm for Beskatningen af Brændevin end den hidtil brugelige. Jeg er derfor ganske enig med nærværende Lovforslag i, at man her har søgt en Forhøielse for den Nedsettelse, der vil fremkomme ved det fremsatte Toldlovsforslag, og jeg har heller ikke noget imod at gaa noget høiere i Brændevinsbeskatningen, naar der derved kunde opnaas Enighed om Toldloven, eller naar der var Poster paa denne, paa hvilke man kunde finde det hensigtsmæssigt at foretage yderligere Nedsettelses. For mig er det blot Hovedsagen, at Resultatet bliver det, at der ikke ved Toldreformen sker nogen væsentlig Afgang i vore indirekte Statter. Naar der imidlertid er faldet Udtalelser om, at man langt fra at skulle blive staaende ved en saadan moderat Forhøielse